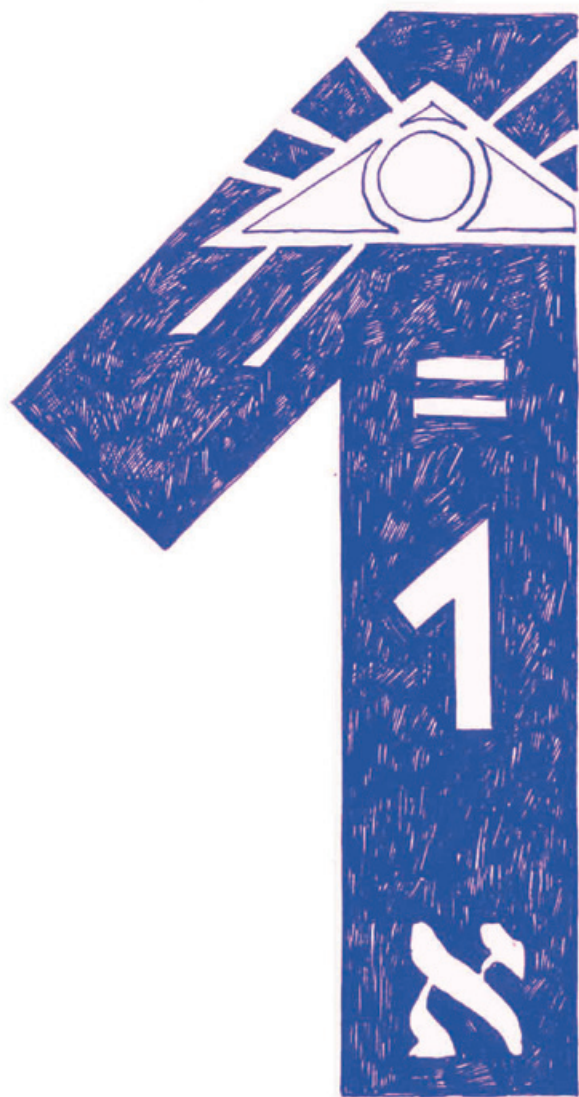

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník / 2018

1

ÚVODNÍK

Dvacátý ročník Setkávání bude věnován číslům. Po květinách a stromech, po zvířatech a ptácích, po ohni, slunci a řekách se budeme letos zajímat o něco tak výsostně abstraktního, jako jsou čísla. Na první pohled nehrají počty v bibli nějak významnou roli. Biblický člověk se rozhodně nezabýval matematikou v takové míře jako my dnes. S jednou výjimkou. Každý Izraelec měl doma na dveřích malý papírek, kde bylo napsáno: Hospodin = 1. Všechno ostatní se odvíjelo od této jednoduché rovnice. Každodenní způsob života i nejsložitější otázky po smyslu všeho bytí. Žádný jiný národ neměl takovou odvahu, aby svou existenci svěřil do rukou Jediného.

Řadu čísel si člověk nesl na svém těle. Měl jednu hlavu, jeden nos a jedna ústa, ale dvě ruce a dvě nohy. Na ruce měl pět prstů a dohromady deset. Když rozevřel dlaň a dal stranou palec, měl na zbývajících čtyřech prstech dvanáct článků, které mohl snadno použít jako počítadlo. Když se postavil směrem k východu slunce a rozpažil ruce, dovedl na horizontu určit čtyři světové strany. Když se v noci podíval na oblohu, spatřil sedm pohyblivých hvězd, mezi které počítal i Měsíc a Slunce. Když sledoval Měsíc, vycházelo mu, že po sedmi dnech po novu je půlměsíc. Ale jen zhruba. Někdy těch dnů uběhlo osm. A tak to musel být sám Hospodin, kdo určil, že každý sedmý den bude posvátný, ať se na obloze děje cokoli.

Nejčastěji používali čísla obchodníci. Nejstarší zápisy na hliněných tabulkách jsou obchodní smlouvy, které potvrzují, kolik věder vína a pytlů obilí kdo komu prodal, dluží nebo půjčil. Sčítali se však i lidé, neboť bylo třeba vědět, kolik má národ bojovníků. Podle Nu 1,45 jich bylo 603 550.

Ale sčítání lidu byl i teologický problém. Všechno, co se dalo sečíst, bylo již předem omezené, konečné a ohraničené. Sčítáním se toho člověk zmocnil (2 Sa 24). Ale to, co sečteno nebylo, zůstávalo Boží tajemstvím a darem - počet hvězd, zrněk písku, počet Abrahamových potomků i počet spasených (Gn 13,16, Zj 7,9).

Přesto se musel každý, kdo chtěl dodržovat Boží zákon, naučit odečítat, dělit i násobit (Lv 27,18, Lv 25,8). Když chtěl pronajmout pole, musel si umět spočítat, za jak dlouho nastane milostivé léto a vydělit tím cenu pole.

Čísla si lidé zapisovali pomocí svislých tahů (jednotky), zatímco vodorovné tahy vyjadřovaly desítky a jejich násobky vodorovné tahy nad sebou. Vlastní znak měla stovka a tisícovka.

Samostatné číslovky v hebrejštině dlouho neexistovaly. Každé číslo od jedné do deseti mělo své vlastní slovo, a slova se v desítkové soustavě spojovala podobně jako v češtině.

Později se však podle řeckého vzoru začala jako číslice používat písmena podle abecedy. Naše ABC by podle toho znamenalo 123. To v sobě ovšem skrývalo jednu zajímavost. Každé slovo bylo číslo a každé číslo bylo slovo. A ta čísla se dala také sčítat, takže A+B+C by pak mělo celkovou hodnotu 6.

Každé biblické jméno má tedy nejen svůj jazykový, ale i číselný význam. Například jméno Abrahamova služebníka Eliezera má po sečtení písmen hodnotu 318. A právě tolik měl sebou Abraham bojovníků, když vysvobodil Lota (Gn 15,21). Někteří se proto domnívají, že tímto způsobem jsou v bibli ukrytá tajná sdělení, která ještě čekají na rozluštění. Potíž je v tom, že nevíme, od kdy bibličtí autoři tyto číselné hodnoty začali sledovat a jaký jim dávali význam.

Čísla nás doprovázejí na každém kroku. Život na naší planetě a vlastně celá existence vesmíru v té podobě, jak ji známe, je závislá na nastavení několika fyzikálních konstant, bez nichž by tu nebylo vůbec nic nebo něco úplně jiného. Svádí to k myšlence, že tyto hodnoty nastavil ve své modrosti ten, který je Jediný. Ale co takové π ? To ani Pán Bůh nemůže změnit.

Čísla dovedou být také krásná. Když natáhnete strunu a drknete na ní základní tón a pak ji zkrátíte na polovinu, ozve se zvuk, který s tím prvním krásně ladí. A když to uděláte ještě ve třetině a čtvrtině, můžete si zahrát Ovčáky čtveráky. Ale hlavně se vám to bude líbit. Naše ucho slyší zlomky. Každá symfonie by se dala zapsat v celých číslech.

Také barvy jsou pouze čísla převlečená do duhy. Sluneční světlo je všude stejné, ale každý materiál odráží světlo jiné vlnové délky, a proto jsou lesy na jaře zelené a na podzim zežloutnou a my si to dovedeme nějak spočítat, takže to vidíme na vlastní oči.

Všechny naše informace a fotografie jsou uloženy na pevných discích v podobě nul a jedniček. Stejně tak i toto číslo SETKÁVÁNÍ. A až jednou někdo ta čísla omylem nebo schválně vymaže, nikdo nebude vědět, že jsme tu někdy byli.

Ale andělé v nebi si nás naštěstí pamatují a Boží milost je nekonečná.

Jiří Gruber

BYLO

Odpoledne křesťanské služby v Brně I

Poslední neděle církevního roku,

paní farářka Saša Jacobea káže dle Matoušova evangelia o posledním soudu, nemocniční kaplan Jan Zachoval přednáší o službě nemocným a umírajícím.

A přece nebo právě proto není nálada smutná, pochmurná, bezvýhodná, naopak! Z kázání se dozvídáme, že i malá pomoc bližnímu může v budoucnu rozhodnout o našem „zařazení“.

Od pana kaplana slyšíme, že slouží nemocným v takové míře, jak si to oni sami přejí, není tam místo pro evangelizaci. Duchovní služba je něco jiného než církevní služba. Duchovní službu může zastat každý, kdo pacienta navštíví a naváže s ním kontakt. Musí mu na pacientovi záležet, nesmí mu nutit víru v Boha.

Bratr Jan Zachoval vyprávěl o nejsilnějším zážitku při setkání se dvěma starými Židovkami: všichni mlčeli a cítili, že je mezi nimi přítomen Bůh. Když

byl pozván k evangelíkovi, nevěděl, jak začít. Potom se spolu rozpovídali nad Karafiátovou knížkou Broučci. Rozuměli si a byl mezi nimi Duch svatý.

Je třeba respektovat přání nemocných. Nemusíme napravit a zvládnout všechno, stačí jen to, co zvládneme, co můžeme. Důležitý je ten, který je nad námi. I při nejvážnějším rozhovoru se dá použít humor. Někdy se stane, že člověk šlápne vedle. Nedá se nic dělat, musí se to svěřit Pánu Bohu, ten to dořeší sám, s tím se musí člověk pokorně smířit a pomáhat dál.

Tak nám odpoledne příjemně uběhlo, každý dle svých možností někoho obdaroval a sám byl obdarován.

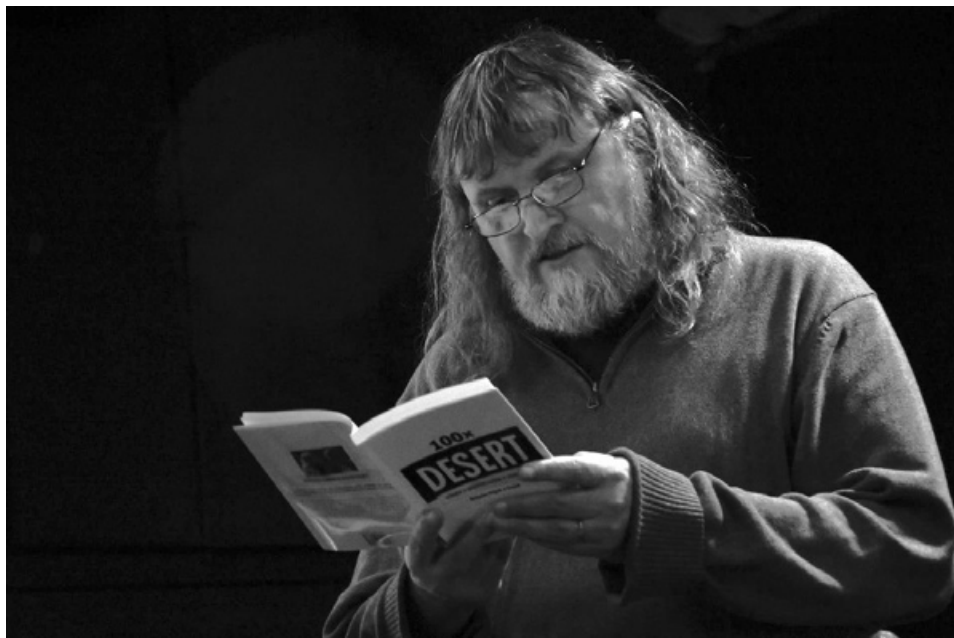
Marie Melicharová

100. (čti: stý) Desert

Pro ty, kdo se s brněnskými bohoslužbami v hospodě už setkali, to není nic nového, a těm, kdo o tom ještě neslyšeli, mám tu čest oznámit, že se již uskutečnily po sté. Ano, v neděli 19. listopadu 2017 byl již 100. Desert. Desert proto, že se tyto evangelické bohoslužby konají vždy jednou za měsíc v klubu Desert na Rooseveltově ulici č. 11. Kromě hospody je toto místo určeno také začínajícím umělcům - hudebníkům, básníkům a malířům, aby zde předstoupili před publikum a předložili mu svoje umění. Tak měl Štěpán Hájek dobrou myšlenku, předstoupit zde před mladé lidi a zvěstovat jim evangelium. Jak je vidět, zaujalo je to a chodí již přes deset let. Tito lidé se potom začali objevovat v husovické modlitebně při obvyklých nedělních bohoslužbách a farář Štěpán Hájek jich již řadu oddal a pokřtil také jejich děti.

Setkání jsou koncipována tak, že průvodce večerem, Štěpán, má úvodní biblické zamyšlení, poté představí svého hosta a doprovodnou kapelu. Hostem bývá vždy nějaký zajímavý člověk (namátkou Jan Keller, Mikuláš Bek, Milan Uhde, Olga Špátová, Miloš Štědroň, Dáša Voňková, Ondřej Sláma, Ruth

Šormová a mnoho dalších), který posluchače seznámí s tím, čím se zabývá, poví, jaký má vztah ke křesťanství, často přečte nějakou pasáž z Bible, která ho zaujala či provází životem, nebo přinese svou oblíbenou knihu, ze které krátce přečte. V přestávkách mezi povídáním hraje kapela, pokaždé jiná a vždycky dobrá.

U příležitosti sté bohoslužby vydal Tomáš Trusina v nakladatelství Eman knihu 100 x Desert, výběr z bohoslužeb v hospodě - Štěpán Hájek a hosté, doplněnou CD Petra Barana. Na zadní straně knihy je citát z kázání, které zaznělo v Desertu: "...abychom lidem otvírali, aby zámky pukaly, mřížie praskaly, aby vstup k těm nejkrásnějším věcem byl volný, pojdte všichni do radosti, do svobody božích dětí." A tak přijměte pozvání i vy, a pokud budete mít chuť a budete zvědaví, přijďte zakusit nepopsatelnou atmosféru v klubu Desert. Další setkání, tentokrát s malířem Janem Valerem a muzikantem Josefem Klíčem, se uskuteční v neděli 10.12. v 18 hodin. Se vstupenkami si nedělejte starosti - vstupné je totiž dobrovolné a vejde se každý.

Dita Staňková

VI. Bienále pro Diakonii

aneb o krok blíž k pořízení auta bez bariér

Bienále pro Diakonii je velký projekt: jedná se o čtyřdenní maraton aukcí, výstav, koncertů, ochutnávek kávy, vína, autorského čtení a šachových partií. Probíhal v Blahoslavově domě od 23. do 26. 11. 2017.

Příprava Bienále však začíná už dlouho před samotným datem konání. Je nutné zodpovědně naplánovat termín tak, aby se nepřekrýval s jinými plánovanými akcemi v zapojených sborech a nekolidoval s každoročním společenským večerem Diakonie Betlém. Také program je potřeba zodpovědně, citlivě a zajímavě připravit. A nejen ho naplánovat, ale potom také zajistit účinkující a vystupující. Toto vše musí proběhnout ještě před letními prázdninami, aby bylo ve všem jasno, napevno domluveno, a mohly se začít připravovat plakáty a další tištěné materiály. Po velkých prázdninách začíná hrát velkou a nepostradatelnou roli koordinátor dobrovolníků.

Když to vezmeme kolem a kolem, Bienále pro Diakonii propojí obrovské množství lidí. V letošním roce se zapojilo: 24 autorů, kteří věnovali svá umělecká díla do aukce a na prodejní výstavu; 15 moravských vinařství, která věnovala vína na páteční košť; pražírna kávy Doubleshot, která nás podpořila svým časem i materiálem pro přípravu skvělé kávové seance; 24 hudebníků, kteří hudby chtivým posluchačům zpřijemnilí některý z bienálových večerů; 1 šachový mistr; a v neposlední řadě na 50 dobrovolníků, kteří se postarali o vše možné od instalace výstavy, přes přípravu občerstvení, službu v šatně až po závěrečný úklid prostor.

Projdeme-li nyní jednotlivé dny letošního Bienále pro Diakonii, můžeme zavzpomínat na čtvrtěční zahajovací koncert v podání smyčcového kvarteta Hungry Quartet, které zahrálo skvělé kousky filmové hudby. Malí i velcí posluchači mohli přemýšlet a hádat, o jaký film se jedná. Po tomto uvolňujícím koncertu začala nervózně očekávaná aukce, kterou skvěle a se spoustou vtípků moderovala farářská dvojice v podání Saša Jacobea a Ondřej Macek. Díky jejich umu byla i aukce skvělým zážitkem. Škoda jen, že se zahajovacího večera

účastnil menší počet diváků než zbylé dny Bienále. Páteční večer už tradičně patřil koštu vín. Každý, kdo přišel, mohl ochutnat z 84 vzorků vín, mezi kterými byly klasické odrůdy jako třeba Ryzlink rýnský či Svatovavřínecké, ale také méně známé Johanniter nebo Muscaris. Sobotní šachová simultánka s IM Neklanem Vyskočilem skončila dvěma remízami a zúčastnění uhráli přes 20 tahů. Po takovémto vypětí jsme se již těšili na kávovou seanci s pražírnou Doubleshot, která připravovala výbornou irskou a filtrovanou kávu. Ke kávě byla možnost ochutnat něco sladkého. A podvečerní čas už nás lákal na koncert Chamber Symphony Orchestra Brno, kdy jsme se mohli zaposlouchat do hudby Haydna, Mozarta, Čajkovského, Martinů či Brahmse.

Bienále pokračovalo nedělními bohoslužbami, které se nesly v duchu Daniela ve lví jámě, protože motto letošního Bienále zní „....poslal svého anděla a zavřel ústa lvům...“. Kázání Saši Jacobea skvěle dokreslovaly obrazy od Doroty Zlatohlávkové „Viděl jsem na nebi křídla anděla“ a Rudolfa Brančovského „Lev“, které bylo možné na letošním Bienále zakoupit. Úplný závěr akce patřil nedělnímu podvečeru a jazzovému koncertu Noční optiky, který byl doprovázen autorským čtením veršů básníka Víta Slívy. Zazněly skladby, které jsou na novém CD Noční optiky Coral Beliefs Theory.

A tím celé VI. Bienále pro Diakonii skončilo. A proč jsme ho vlastně pořádali a s jakým cílem? Důvodů je hned několik. Jedním z nich je ten finanční. Pro naši letovickou pobočku potřebujeme koupit velké auto pro převoz hendikepovaných klientů, kde bude instalována rampa a ukotvovací systém pro převoz klienta na elektrickém vozíku. To současné má své nejlepší roky již za sebou, je staré 20 let a bezpečnost a manipulace s plošinou již nejsou nejlepší. Výtěžek z prodeje umění, výrobků našich klientů, ze vstupného dosáhl po odečtení nutných nákladů sumy 200 tisíc korun. Letovičtí klienti tak mají o krok

blíž k pořízení auta bez barrier. Další důvod, proč Bienále pořádáme, je SPOLEČENSTVÍ. Rádi se potkáme s lidmi, kteří nás podporují, myslí na nás, zajímají se o naši práci a modlí se za nás. Dva večery se podařilo, že se programu mohli účastnit také klienti právě z letovické pobočky. Bylo to pro ně velkým kulturním zážitkem, zpestřením jejich programu a v neposlední řadě také povzbuzením.

Děkujeme všem, kteří přispěli k tomu, aby se tato společenská benefiční akce mohla odehrát. Děkujeme i těm, kteří sáhli do svých peněženek a přispěli finančně zakoupením některého z obrazů nebo zaplacením vstupného na jakoukoli část programu Bienále.

Lenka Svobodová, foto Ben Skála

Setkávání bez bariér

Slavnostní otevření nově zřízeného bezbariérového přístupu do sborového domu ČCE ve Svitavách.

Zpočátku oblačně vypadající nedělní ráno dne 19. listopadu 2017 si nechal prozářit ten, kdo se zúčastnil sborového dne ve Svitavách. Na faře to bzučelo jako v úlu, takže už ani zimní nízké slunce nemohlo jinak, než ukojit svou zvědavost a prozářit sborový sál a novotou zářící vnější kovovou rampu. Ta umožňuje bezbariérový přístup zvenku do sálu i přilehlých prostor včetně moderního sociálního zařízení. Že je to vskutku možné, mohli po rytmických bohoslužbách vyzkoušet všichni přítomní, když po podnětném kázání hostujícího faráře Miloše Rejchrtu byli vybídnuti k provedení „zatěžkávací zkoušky“ přímo na rampě. V rámci bohoslužeb jsme zpívali několik písní, jichž je M. Rejchrt autorem, a také jsme se naučili jednu z jeho poslední tvorby, která bude součástí nového zpěvníku. Bylo víc než utěšené vidět, jak díky všestrannému nadání mohou pak oba faráři doprovázet spolu s mládežníky zpěv na různé hudební nástroje.

Po krátkých pozdravech synodního kurátora V. Zikmunda, bývalého starosty a nyní člena staršovstva Mgr. J. Brýdla, současného starosty Mgr. D. Šimka a kurátorky sboru V. Konečné provedl farář Filip Keller posvěcující akt slavnostního otevření. Učinil tak podle agendy biblickým slovem a přímlyvnou modlitbou.

Skvěle sehraný tým pomáhajících bratří a sester svitavského sboru mezitím přemístil židle a sklápěcí stoly v sále pro následnou přednášku i pohoštění. Oficiální název přednášky M. Rejchrtu byl: „Charta 77 a některé osudy lidí kolem ní.“ Kdo jiný by nám mohl lépe sdělit okolnosti jejího vzniku než jeden z prvních signatářů i pozdější mluvčí? Mezi účastníky z pléna byli i Marta a Jan Kellerovi, kteří rovněž autenticky dali nahlédnout do osudů některých signatářů, do jejich vzájemné solidarity a přátelství, která trvají dodnes. (Nejsem si jistá, zda si odvahu, statečnosti i osobní oběti konkrétních jednotlivců dokáže církev nebo alespoň sbory, do nichž patřili, dost vážít.)

Přednáška přerostla v neformální besedu, z níž se přítomní nechali rádi vyrušit vůněmi nachystaného oběda. Byl pojat jako samoobslužné švédské stoly, z nichž nám „až oči přecházely“.

Jistě by se takováto rampa hodila i dalším sborům, ale kde na ni vzít finance? Z oficiálních zdrojů jsme se dozvěděli, že potřebná částka kolem 0,5 mil. Kč se složila z více zdrojů, z grantu i z darů z ústředí ČCE, z města Svitavy, z jiných církví (CB, CASD), a v nemalé míře i rodin a členů sboru. Bylo o čem přemýšlet, a tak moc děkujeme za krásný a podnětný den! Chcete-li zachytit něco z atmosféry toho dne, podívejte se na www.svitavy.evangelnet.cz.

Jana Slámová

BIBLICKÁ MATEMATIKA

Jedna

Ačkoli číslo jedna v sobě zahrnuje i možnost čísel dalších, přesto či právě proto může být chápáno výlučně, to znamená, že nic dalšího již nepřipouští a předem vylučuje. V tomto smyslu se v Bibli hovoří o jediném Bohu.

*Dt 6,4 Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin **jediný**.*

*Mk 12,32 I řekl Ježíšovi ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest **jediný Bůh a že není jiného kromě něho**".*

Důležitý přitom není počet, ale to, že se má člověk obracet k jedinému zdroji pomoci a síly a nic nečekat odjinud a od jiných. Tam, kde je jediný Bůh, není svět výsledkem zápasu a konfliktů různých sil a vlivů, ale suverénním rozhodnutím toho Jediného. Všechny naše otázky a prosby, všechna naše vděčnost, lítost i očekávání míří do jediného bodu.

*Neh 9,6 Ty, Hospodine, jsi **ten jediný**, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechen jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. **Sám** to všechno zachováš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí.*

1 Kr 8,39 Vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, a odpusť, učiň a odplat každému podle všech jeho cest, neboť znáš jeho srdce - vždyť ty **sám jediný** znáš srdce všech lidských synů.

1 Tm 6,15 Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a **jediný Vládce, Král králů a Pán pánů**. On **jediný je nesmrtelný** a přebývá v nepřístupném světě; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen.

V podobném smyslu se v Novém zákoně hovoří o jediném Spasiteli Ježíši Kristu.

1 Kor 8,6 My přece víme, že je **jediný Bůh Otec**, od něhož je všecko, a my jsme tu pro něho, a **jediný Pán Ježíš Kristus**, skrze něhož je všecko, i my jsme skrze něho.

Jediný Bůh ovšem znamená, že i my lidé patříme k sobě. Jediný Bůh nás spojuje a vylučuje vzájemné spory a nevraživost.

Mal 2,10 Což nemáme my všichni **jednoho Otce**? Což nás nestvořil **jediný Bůh**? Proč jsme vůči sobě věrolomní a znesvěcujeme tak smlouvu svých otců?

Jediný Bůh znamená také jeden zdroj moudrosti a pravdy. I když ji hledají a vyslovují mnozí, ve skutečnosti se navzájem doplňují a tvoří celek.

Kazatel 12,11 Slova moudrých jsou jako bodce, jako vbité hřeby jsou slova sběratelů, **pastýřem jediným proslovená**.

Víra v jediného Boha se v Izraeli rodila postupně. Nejstarší biblické texty ještě počítají s tím, že mohou být i jiní bohové, ale Hospodin je z nich nejvyšší a nejmocnější. Později se objevuje vyznání, že jednou celý svět pozná, že Bůh je jen jeden.

Ž 83,19 ... ať pohané poznají, že **ty jediný, jenž Hospodin máš jméno, jsi ten nejvyšší nad celou zemí!**

Za 14,9 Hospodin bude Králem nad celou zemí; v onen den bude **Hospodin jediný a jeho jméno jediné**.

Zj 15,4 Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť **ty jediný jsi Svatý**; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.

Víra v jediného Boha byla ve starověku něčím výjimečným a mohla být ohrožena mimo jiné i odlišnými způsoby bohoslužby v jednotlivých svatyních Izraele. Vzhledem k tomu, že centrální svatyně byla na území kmene Juda, byl to důvod k řevnivosti a severní Izrael si zřídil dva další chrámy. V nich byl Hospodin uctíván v podobě býčků. Hrozilo nebezpečí, že co svatyně, to jiný Hospodin. Proto došlo za krále Joziáše k reformě, při níž byl za jediný chrám Izraele prohlášen oltář v Jeruzalémě. (2 Kr 23).

2 Pa 32,12 Cožpak ten Chizkijáš neodstraní posvátná návrší a oltáře a nenařídil Judovi a Jeruzalému: **»Jen před jediným oltářem se budete klanět a na něm budete pálit kadidlo«?**

Prakticky to znamenalo, že všechny oběti včetně velikonočního beránka bylo možné obětovat pouze v Jeruzalémě, a proto tam lidé putovali zblízka i zdaleka. Jediný Bůh mohl mít jen jediný chrám.

Ale také Boží lid, Izrael, byl jen jeden, a proto bylo jeho rozdělení po Šalomounovi chápáno jako chyba, která bude v budoucnu odstraněna a Izrael opět sjednocen pod vládu jednoho pastýře, tak jako za Davida.

2 Sa 7,23 Kdo je jako tvůj lid, jako Izrael, **jediný pronárod na zemi**, jež si Bůh přišel vykoupit jako svůj lid, a tak si učinil jméno! Vykonal jsi pro něj veliké a hrozné věci, pro svou zemi, před svým lidem, který sis vykoupil z Egypta, z pronárodů, z jeho bohů.

Ez 37,22 Učiním z nich **jediný národ v zemi**, na izraelských horách, a **jediný král** bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozdělení na dvě království. ... David, můj služebník, bude nad nimi králem a **jediným pastýřem všech**, budou se řídit mými řády, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich.

Ž 122,3 Jeruzalém je zbudován jako **město semknuté v jediný celek**.

Tato touha po jednotě se v Novém zákoně přenáší na církev, která musela překonávat rozdělení jazykové, sociální, náboženské a pohlavní. Vzorem této jednoty v různosti je vztah mezi Otcem a Synem. Základem této jednoty byl jediný křest ve jméno Ježíše Krista.

J 10,30 Já a Otec jsme **jedno**.

J 17,20 Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; **aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě**, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal.

Ga 3,27-29 Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste **jedno v Kristu** Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

Ef 4,4-6 **Jedno** tělo a **jeden** Duch, k **jedné** naději jste byli povoláni; **jeden** je Pán, **jedna** víra, **jeden** křest, **jeden** Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

Podobnou jednotu, která vzniká trvalým spojením dvou odlišných bytostí, vytváří také manželství mezi mužem a ženou. Podobné sblížení nachází apoštol také ve vztahu Krista a církve.

Mt 19,65 Ježíš řekl: „Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva **jedno tělo**; takže již nejsou dva, ale **jeden**. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“

*Ef 5,31 Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a **budou ti dva jedno tělo**. Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.*

Bible ovšem zná i falešnou jednotu, která není darována Bohem, ale je výsledkem lidské vzpoury proti Bohu. Lidé se totiž mohou sjednotit proti Bohu, tato jednota však nemá dlouhého trvání.

*Gn 11,6-7 Hospodin totiž řekl: "Hle, jsou **jeden lid** a všichni mají **jednu řeč**. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si umyslí provést. Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli."*

Víra v jediného Boha má i své praktické důsledky. Jediný Bůh znamená, že nikdo se nesmí vyvyšovat nad druhé a všichni lidé jsou si před Bohem rovni.

*Mt 23,8-9 Vy však si nedávejte říkat `Mistře´: **jediný je váš Mistr**, vy všichni jste bratří. A nikomu na zemi nedávejte jméno `Otec´: **jediný je váš Otec, ten nebeský**.*

Jediný Bůh má svůj protějšek v jediném (prvním) člověku, jehož hřích se přenáší na celé lidstvo.

*Sk 17,26 On stvořil z **jednoho člověka** všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel.*

*Ř 5,12 Skrze **jednoho člověka** totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili.*

Ale to, co způsobil jeden hříšník, je nakonec smazáno jediným spravedlivým a jeho jediným činem.

*Ř 5,15 S milostí tomu však není tak jako s proviněním. **Proviněním toho jediného**, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrнула mnohé Boží milost, milost darovaná v **jediném člověku**, Ježíši Kristu.*

*Ř 5,18 Jako **jediné provinění** přineslo odsouzení všem, tak i **jediný čin spravedlnosti** přinesl všem ospravedlnění a život.*

Tímto jediným činem je jeho oběť na kříži, která platí jednou provždy a nemusí být proto opakována.

*Žd 7,26 To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil **jednou provždy**, když obětoval sebe sama.*

Předobrazem tohoto jediného Spasitele je Noe, v němž bylo kdysi zachráněno lidstvo. Jeho spravedlnost je však dílem Boží milosti (Gn 6,8), nikoli jeho zásluhou, a proto nemůže být přenesena na druhé.

*Gn 7,1 I řekl Hospodin Noemu: "Vejdí ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení **jediný můj spravedlivý**.*

Boží milost darovaná v jediném člověku, Ježíši Kristu, má ještě další důsledek - naše zmrtvýchvstání. Ježíšovo vzkříšení proto není výjimečným

aktem ani pouhým důkazem Ježíšova božství, ale zaslíbením pro všechny lidi. Ježíš byl vzkříšen ne jako jediný, ale jako první.

*Ko 1,17-18 On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla - totiž církve. On je počátek, **prvorozený z mrtvých** - takže je to on, jenž má prvenství ve všem.*

*1 K 15,20-23 Avšak Kristus byl vzkříšen jako **první z těch, kdo zesnuli**. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i z mrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: **první vstal Kristus**, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.*

Další výskyt slova jediný v Bibli může znamenat rychlost, vzácnost, ale také důslednost.

*Iz 10,17 Světlo Izraelovo se stane ohněm a jeho Svatý plamenem. Ten bude hořet a pozře její křoví a bodláčí v **jediný den**.*

*Pís 4,9 Učarovala jsi mi, sestro má, nevěsto, učarovala jsi mi **jediným pohledem svých očí**, jediným článkem svého náhrdelníku.*

*L 7,12 Když se blížili k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to **jediný syn své matky** a ta byla vdova. Velký zástup z města ji doprovázel.*

*Est 4,11 Všichni královi služebníci i lid králových krajin vědí, že pro každého muže i ženu, kteří by bez pozvání vešli do vnitřního nádvoří ke králi, platí **jediný zákon** - usmrtit!*

*Da 2,9 Jestliže mi ten sen neoznámíte, čeká vás **jediný rozsudek**.*

Často se objevuje bolest nad tím, jak mnoho může zničit jeden jediný člověk.

*Kaz 9,18 Moudrost je lepší než válečné zbraně, mnoho dobrého však zničí **jediný hříšník**.*

*Joz 22,20 Což se Akán, syn Zerachův, nedopustil zpronevěry věci oddaných klatbě? Což nedolehlo Hospodinovo rozlícení na celou izraelskou pospolitost? **A to způsobil jediný člověk!** Což pro svou nepravost nezahynul?*

*Nu 16,22 Oba padli na tvář a volali: "Bože, Bože duchů veškerého tvorstva, **jen jediný muž zhřešil** a ty bys byl rozlícen na celou pospolitost?"*

Záporný výraz - ani jeden - slouží ke zdůraznění jednoznačnosti a nezpochybnitelnosti Božího jednání.

*Ex 9,6 Všechna egyptská stáda posla, ale z izraelských stád nepošel **jediný kus**. Faraó si to dal zjistit, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný kus; přesto zůstalo srdce faraónovo neoblomné a lid nepropustil.*

*Ex 14,28 Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. **Nezůstal z nich ani jediný**.*

*Sd 4,16 Bárak pronásledoval vozbu a tábor až k Charósetu pronárodů. Celý Síserův tábor padl ostřím meče, **nezůstal ani jediný**.*

Být jeden může znamenat také být sám a bez pomoci. Pavel v tomto smyslu připomíná proroka Eliáše, ale současně i skryté „Boží rezervy“, které často nevidíme, a proto propadáme strachu a malomyslnosti.

Ř 11,2 *Bůh nezavrhl svůj lid, který si předem vyhlédl. Nevíte z Písma, jak si Eliáš Bohu naříká na Izrael? `Hospodine, proroky tvé pobili a oltáře tvé pobořili, já jediný jsem zůstal, a také mně ukládají o život!´ Jakou však dostal odpověď? `Zachoval jsem si sedm tisíc mužů, kteří nesklonili kolena před Baalem.´ A tak i nyní je tu zbytek lidu vyvolený z milosti.*

Jindy se stává poměr jednoho a mnohých důvodem falešného nároku na Boží milost. U Pána Boha však nehraje počet rolí. Víra jednoho váží u Boha víc než nevěra mnohých.

Ez 33,23 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: "Lidský synu, obyvatelé oněch trosek v izraelské zemi říkají: »Abrahám byl samojediný a obdržel zemi. Nás je mnoho. Tato země byla dána do vlastnictví nám.« Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Protože jíte maso s krví, zvedáte oči ke svým hnusným modlám a proléváte krev, byste měli obdržet tuto zemi?"

A nakonec si připomeňme, že tak jako je jediný Bůh, stačí si v životě vybrat jedinou cestu, která k němu vede, a držet se jí.

*L 10,42 **Jen jednoho je třeba.** Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde.*

Jiří Gruber

POJĎME SPOLU - O EKUMENICKÉ POUTI

V sobotu 14. října 2017 se sešli na cestě z Brna na jih účastníci ekumenické pouti pojmenované „Pojďme spolu“. (Zmínku o ní s fotografií jsme otiskli v článku Felixe Davidka Cesta k jednotě je i na nás.) Pro účastníky pouti připravil Petr Peňáz (MU Brno) obsažný a zajímavý manuál. Jeho plné znění je na www.pojdmespolu.eu. Pro všechny, kdo buď nemají přístup na internet, nebo si chtějí něco z příručky přečíst ještě jednou v tištěné podobě, chceme v letošním ročníku Setkávání s laskavým souhlasem autora otisknout několik redakčně zkrácených výňatků z příručky. Kromě informací poskytují náměty k zamyšlení a rozhovoru.

Kudy jdeme

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh. Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou silou! Ať tato slova, která ti dnes přikazují, zůstanou ve tvém srdci! Opakuj je svým synům, mluv o nich, když budeš přebývat doma, když budeš na cestách, když budeš ležet i stát. (Dt 6, 4-7)

Mluvíme a píšeme o tom, co bylo, abychom si uvědomili své kořeny i půdu, v níž jsou zapuštěny, a mohli dnes s užitkem připravovat zítřejší úrodu, abychom se vyvarovali chyb předků a mohli rozvíjet to, co přináší požehnání. Pokud popustíme uzdu své fantazii, můžeme se snad domnívat, že mezi vojáky římských posádek na jižní Moravě se mohli vyskytovat rovněž někteří křesťané. I kdyby tomu tak opravdu bylo, přišli a vrátili se zase domů. Nebyli to misionáři a jejich víra se nemohla odrazit nikde v okolí jejich posádek. Podobně tomu je s markomanskou královnou Fritigildou a jejím zájmem o křesťanství v druhé

polovině 4. století - pouze s tím rozdílem, že je doložen jedním z listů milánského biskupa sv. Ambrože. Od 7. století můžeme předpokládat trvalejší působení různých misionářů, kteří podle dochovaných pramenů působili v krajinách severně od Dunaje. Zpočátku asi nebyli příliš úspěšní, protože legendy i letopisy popisují zpravidla s mnoha podrobnostmi jejich odchod, ale o působení a návratu cudně mlčí. K písemným pramenům postupně přistupují i prameny hmotné - archeologické nálezy přinášejí řadu dokladů o tom, že křesťanství v dalších stoletích na Moravě zapouštělo mezi slovanským obyvatelstvem kořeny. Kníže Rastislav, když psal do Cařihradu o tom, že k nám přicházelo mnoho učitelů z Vlach, Řecka i Němec a lid se odřekl pohanství, nikterak nepřeháněl. Následná misie cyrilometodějská podstatně přispěla k upevnění těchto kořenů.

(Odkazuje na: CHAROUZ, Jindřich Zdeněk: Pohledy do dějin brněnské diecéze. Brno: Biskupství brněnské 2006. Str. 8-9. Text byl pro účely citace na více místech zkrácen.)

Pouť, kterou jsme si předsevzali, vede krajinou, jež není turisticky malebná, ale je historicky a kulturně nesmírně cenná. Vede místy, která dnešní Čech vnímá jako vesnice, ale která všechna historicky měla status městyse a kromě Blučiny a Vojkovic měla také opevněné hrady či tvrze. Vede místy, která dnešní Čech obvykle vnímá jako přirozeně česky mluvící jihomoravský venkov, převážně bezkonfesní či katolický. Smyslem naší pouti je připomenout, jak nesamozřejmý a nepřesný je takový pohled a že tento pohled se může dotknout citů nejen stárnoucích pamětníků, ale někdy i mladší generace.

Národnostní mapa jižní Moravy

Pokud jde o otázku národnostní, je třeba říci, že svůj dnešní smysl získávala až během 19. století, tedy během národního obrození, a že do té doby byla spíše otázkou jazyka než národa. Ale i kdybychom otázku jazykovou a národnostní pro zjednodušení ztotožnili, neplatilo nikdy, že jižní Morava je krajem českých mluvčích. Jazykově jednotná hypoteticky mohla být v dobách Velké Moravy, ale zcela jistě je, že toto osídlení bylo velmi řídké. Hlavní kolonizace, která vytvořila síť dnešních vesnic, proběhla od 12. do 13. století současně s tím, jak se na Moravě upevnila moc přemyslovských knížat, a tato kolonizace byla z podstatné části německá. Nešlo tedy o nějaké postupné prosazování německého živlu vlivem nečeské pobělohorské šlechty a habsburské státní moci. Jižní Morava byla prostě osídlena německy mluvícím obyvatelstvem, které historicky sahalo k toku řeky Švarcavy, podél níž se ubírá naše pouť. S jistým zjednodušením se dá říci, že severní hranici mezi oběma jazykovými komunitami tvořil Ždánický les, jehož nejzazším výběžkem je výšina Výhon (355 m n. m.), na jejímž úbočí leží Nosislav, Židlochovice a Nosislav. Hustopeče (Auspitz) i Kurdějov (Gurdau), které leží na jižních svazích Ždánického lesa, byly tedy už typicky německými obcemi, kdežto Velké Němčice, Nosislav a Židlochovice obcemi smíšenými. Německé osídlení se táhlo kolem Švarcavy dále na sever a jeho nejsevernější výspou bylo samo město Brno ve svých historických hradbách. Jen úzká řada česky mluvících vesnic kolem Rajhradu oddělovala tzv. německý jazykový

ostrov (Brünner Sprachinsel) od právě popsaného souvislého německého osídlení jižní Moravy. Kromě vlastního Brna byla součástí tohoto ostrova souvislá řada vesnic či městeček na jižním předměstí. Brněnský jazykový ostrov obývalo na počátku 20. století necelých sto tisíc německých Moravanů (Deutschmährer).

Jazykový ostrov německých vesnic nebyl na Moravě zdaleka ojedinělý jev. Dalšími takovými ostrovy německého jazyka a kultury bylo směrem na západ okolí Jihlavy (Iglauer Sprachinsel), směrem na východ okolí Vyškova (Wischauer Sprachinsel) i Olomouce (Olmützer Sprachinsel) a směrem na sever rozsáhlé okolí Svitav (Schönhengstgau), které zase jen velmi úzký pás českých vesnic dělil od souvislého německého osídlení na severní Moravě a ve Slezsku. Dnešní české školství, které má své kořeny v obrozeneckém zápase 19. století, má stále tendenci podávat dnešním Čechům německou kulturu jako živel Čechám i Moravě cizí a často se o něm prostě nezmiňovat. Vývoj v době habsburské navíc podporuje domněnku, že němčina byla jazykem pánů, zatímco prostí lidé mluvili česky. Střízlivá historická data vedou ovšem k závěru zcela jinému: Češi a Moravané německého jazyka byli od počátků přemyslovského státu vždy stejně přirozenou součástí zdejší kultury jako třeba Židé. Čeština byla jazykem panským - převládala (s výjimkou královského dvora) mezi českou a moravskou aristokracií od 12. až do 17. století, byla jednacím řečí zemských sněmů, ale prostí osadníci na venkově i kolonisté městští byli obojího jazyka, a koho vedla práce od jedné obce ke druhé, ať už to byli kupci, úředníci nebo správcové panství, potřebovali od nejstarších dob oba jazyky.

První třetina pouti vede územím, které české obyvatele nikdy nemělo. Z hlediska historického administrativního dělení leží tato první, německá část pouti v modřickém panství, na něž navazuje česky mluvící panství rajhradské, a konečně Vojkovicemi počínaje pak rozsáhlé a národnostně smíšené panství židlochovické s typicky německou obcí Vojkovice a typicky českými obcemi Blučina a Nosislav. Pokládáme za důležité připomenout to, co si Brňané už několik let připomínají poutí smíření z Pohořelic do Brna: 750 let života německy mluvících Moravanů skončilo rozhodnutím československých politiků v roce 1945 připsat těmto lidem kolektivní vinu za zločiny německého nacionálního socialismu. Miliony lidí, v té době hlavně starců, žen a dětí, byly přinuceny k emigraci za podmínek, jež vedly k desítkám tisíc obětí na životech. Celá léta pak tito lidé hledali nový domov v troskách válkou zničeného Německa a zřídili mnoho krajanských kulturních a osvětových spolků i muzeí, v nichž si svůj domov, svá rodná nářečí, své kroje a zvyky dodnes připomínají stejně pietně jako tajní evangelíci své české bible. Navštěvujme s pokorou tato jejich muzea a učme se k duchovnímu i hmotnému dílu našich německých bratří vracet podobně, jako se vracíme k třeba k dílu soluňských bratří. Mysleme na to, že ti Češi, kteří dnes v bývalých německých obcích žijí, jsou správci a pokračovateli tradic německých Moravanů, které si zaslouží úctu a respekt.

Petr Peňáz (redakčně upraveno, kráceno)

Brno I, Jakub Ventruba, * 1977

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Ve staršovstvu jsem od roku 2008. Jsem členem dozorčí rady střediska Diakonie v Brně, dříve jsem se angažoval v křesťanské službě, poslední rok to však vzhledem k jiným povinnostem nezvládám tak, jak bych si představoval.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

Pracuji jako oční lékař na klinice Lexum v Brně. Zabývám se zejména oční mikrochirurgií - provádím operace šedého zákalu (katarakty), oční operace

k odstranění dioptrií (refrakční výměny čoček, laserové refrakční operace, implantace fakických nitroočních čoček), plastické operace víček atd.

Jsem ženatý - manželka Eva má vystudovanou JAMU (činoherní herectví, dále postgraduální studium), nyní učí na JAMU, hraje v Městském divadle Brno a zpívá v artrockové skupině Kabinet.

Máme spolu dva kluky, starší je v primě na gymnáziu a mladší ve 4. třídě ZŠ.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Velkým koníčkem je baseball. Hrál jsem ho závodně za mlada, nyní už několik let trénuji v klubu Draci Brno (děti od 9 do 11 let). Oba synové baseball hrají a moc je to baví. Je fajn, že můžeme spoustu volného času trávit spolu venku na hřišti (v týdnu na trénincích a o víkendech na zápasech).

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Pocházím z Brna, z ateistické rodiny. K víře jsem se dostával postupně. Nejdříve mne zaujaly knihy R. Moodyho o životě po životě, které jsem přečetl v prvním ročníku gymnázia. Ke křesťanství mne přivedl spolužák na gymnáziu, a to svým příkladným chováním, přátelstvím a řadou rozhovorů, které jsme spolu vedli (zejména na lyžařském kurzu). Zásadní se stala kniha Billyho Grahama „Jak se znovu narodit“. Po jejím přečtení v srpnu 1995 jsem přijal Ježíše jako Pána a Spasitele. Poté následovalo hledání křesťanského

společenství. Pro výběr církve měla rozhodující vliv kniha Křesťanstvo od prof. Pavla Filipiho. Názorově nejbližší se mi stala ČCE, a tak jsem vyhledal faru na Opletalově. Poté následovaly rozhovory s Pavlem Kalusem, který mne pak před Vánoci pokřtil v Červeném kostele. Na vysoké škole jsem se seznámil s nynější manželkou (též pocházející z převážně ateistické rodiny v Třebíči). Postupně se mnou začala chodit na bohoslužby do Červeného kostela, kde se též nechala pokřtít. Ve sboru ČCE Brno I jsme měli s manželkou svatbu a nechali pokřtít obě děti. Cítíme se zde dobře.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Mám rád Janovo evangelium, Pavlovy listy, ale stejně tak i list Jakubův. Křesťanská láska a zároveň skutky lásky. Z naší historie pak Jana Husa.

Cením si péče o nejubožejší, osob jako byla matka Tereza a její Misionářky lásky. Jejich práci podporujeme s manželkou skrze Nadaci sv. Františka z Assisi.

Jaká kniha, film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujala?

Drobná knížka Prorok od libanonského spisovatele a malíře Chalíla Džibrána. *O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíc přemýšlíte? Co byste doporučoval/a?*

Věřím v prohlubování ekumenické spolupráce církví. Máme různé akcenty, ale stejný cíl.

Kéž bychom se všichni řídili vůlí Boží a svými životy víry, lásky a naděje směřovali do finálního společenství s Pánem Bohem.

Brno II, Jaroslav Kučera, * 1952

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Ve staršovstvu jsem už dlouho, někdy mám obavy, že příliš dlouho. Mám za sebou čtyři volební období, z toho dvě ve funkci kurátora. A nyní jsem začal páté, resp. třetí. Hodně času a úsilí jsem na začátku věnoval středisku Blažkov a kontaktům s partnerskými sbory ve Vídni a Apeldoornu. A pak a nyní tak nějak všemu.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

Vystudoval jsem v Brně na přírodovědecké fakultě fyziku s orientací na kovy a polovodiče. Pak jsem dostal nabídku na místo v aplikovaném výzkumu do oddělení, které se zabývá hodnocením mechanických vlastností (řekněme tvrdost, pevnost, houževnatost) některých termoplastů („umělých hmot“) a také trochu jejich vývojem. Asi jsem hodně konzervativní - vydržel jsem tam po celou dobu.

Ke konci doktorandského studia (v Praze na ČVUT) jsem se oženil s Alenou, která několik roků před tím přišla z Valašska do Brna studovat na střední zdravotnickou školu a začala chodit do sdružení na Opletalovu. Narodily se nám tři dcery, vyrostly, vystudovaly, dvě se provdaly. K mé velké radosti se stále vídáme - doma, na chalupě, v Blahoslavově domě.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Koníčky vlastně nemám. Hodně času však trávím na chalupě v Nikolčicích, je to dědictví po prarodičích, tedy i jakýsi závazek. Dodnes mne baví různé práce kolem - stavební a řemeslné. Vše na výrazně amatérské úrovni, je to pak plně objevů a překvapení. Dovolené jsme trávili většinou v horách na Moravě, na Slovensku, v Čechách. A každý rok jak s dětmi, tak potom i bez nich jsme alespoň týden pobývali ve společenství rodin, které patří do církve.

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Nasměrování do církve tkví v mém případě v rodině. Z tatínkovy strany to byla rodina tradičně evangelická, která zůstala aktivní i v dobách, kdy s tím byly potíže. Možná vlídné a přesvědčivé rozhovory, když jsem se jako začínající školák musel srovnat s dlouho trvajícím výsměchem spolužáků, kteří byli v té době politicky na výši díky svým otcům, důstojníkům ČLA, mne nějak přesvědčily, že má smysl do kostela chodit. Potom sdružení ve všech brněnských sborech, kurzy mládeže a brigády na Travné - to byla obrovská směs podnětů a třibení názorů. A jeden zcela zásadní, byť velmi krátký rozhovor v mých patnácti letech s člověkem, kterého jsem si nesmírně vážil, kdy jsem si uvědomil a přijal, že cesta víry je i cesta, kdy přicházejí otázky a pochybnosti.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Asi kniha žalmů. Je to zvláštní propojení životních zkušeností a naděje.

Jaká kniha nebo film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujala?

To je pro mne těžká otázka. Nějak se neumím pro něco nadchnout tak, abych to skloňoval ve všech možných pádech. Ale stále mne zajímají díla, která kloubí pohled na historii, psychologii a postoje lidí, jejich činy a také utrpení. Rezonuje mi to s přemýšlením o tom, kam směřuji, kam směřujeme.

O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíce přemýšlíte? Co byste doporučoval?

Sbor. To si vždy uvědomím, jaká je to velice křehká struktura, která z hlediska standardního fungování společnosti vlastně ani nemůže držet pohromadě. Asi ji drží něco jiného. Zní za tím varování, že hřích proti Duchu svatému vede k nevratným koncům?

Sbor, církev jako instituce. Hospodaření, údržba, výstavba, aktivity, řízení. Téma téměř nevyčerpatelné.

Stále znovu se vracím k tomu, zda umím lidi kolem sebe nějak oslovit, pozvat a i přijmout do společenství církve, která žije ze zvěsti evangelia.

Co bych doporučoval? Stále hledat odpověď na otázku: „Proč chodit do kostela?“

BUDE

Alianční týden modliteb v Brně za obnovu církve

Ne 7.1.	ECM, Lýskova, Bystrc	Igor Mamojka, AS	Co Duch praví církvím (Zj 1,8-20)
Po 8.1.	AS, Staňkova 6	Pavel Coufal, BJB	Církev bez lásky (Zj 2,1-7)
Út 9.1.	AC, Životského10	Petr Dvořáček, CB	Církev věrná až k smrti (Zj 2,8-11)
St 10.1.	CB, Kounicova 15	Jana Daněčková, ECM	Církev kompromisů a špatného učení (Zj 2,12-17)
Čt 11.1.	BJB, Smetanova 20	Pavel Harabus, AS	Pevně se držte toho, co máte (Zj 2,18-29)
Pá 12.1.	KřS, Šámalova 15a	Jiří Míšek, ES	Probud' se a posilni, co je už na vymření (Zj 3,1-6)
So 13.1.	ČCE, Lidická 79	Jan Asszonyi, CB	Otevřel jsem před tebou dveře (Zj 3,7-13)
Ne14.1.	CB - Betánie, Společenské centrum Okružní 21	Jiří Krejčí, KřS	Zabezpečená církev v částečném bezvědomí (Zj 3,14-22)

Začátky všech setkání jsou v 18:00.

Sbírka je věnována na potřeby Křesťanské základní a mateřské školy Jana Husa, konkrétně pak na fond podpory sociálně slabých rodin, které si nemohou dovolit platit školné pro své děti.

Plesem podruhé!

Po loňském úspěchu zvou SOM a SEM brněnského seniorátu k druhému ročníku Plesem - plesu nejen evangelíků napříč generacemi. Ples se bude konat 26. ledna od 19.30 v SVČ Lužánky na adrese Lidická 50 v Brně. Vstupenky bude možné si zakoupit o lednových nedělích v Blahoslavově domě nebo u členů SOMu, v předprodeji za 150 Kč, na místě za 200 Kč. Těšit se můžete na kapelu Zelená pára, soutěž o ceny a několik překvapení.

Pozvání k výstavě na faře v Brně I

V sále Václava Pokorného na faře v Opletalově ulici jsou vystaveny fotografie lékaře a fotografa Jiřího Rohela z poutí do Himálaje v letech 2007 a 2010. Smyslem těchto cest bylo uctít památku dvou kamarádů, kteří v těchto horách zahynuli, a instalovat pamětní desky, které vyrobil akademický sochař Otmar Oliva.

Evropské setkání Taizé

od 28. prosince 2017 do 1. ledna 2018 v Basileji.

Setkání mládeže pořádá Taizé pravidelně od roku 1978 jako „Poutí důvěry na zemi“, a to vždy mezi Vánoce a Novým rokem v některém z evropských měst. Například v Praze se konalo v r. 2014, rok předtím ve Štrasburku, jindy v Paříži, Vídni apod. Za všechna ta léta se setkání zúčastnilo na dva miliony mladých lidí. Programem toho letošního v Basileji budou opět především modlitby se zpěvy a liturgií Taizé v různých kostelech města v dopoledních hodinách a workshopy odpoledne. Večer se pak sejdou všichni v hale sv. Jakuba k modlitbám a společně prožijí tuto jedinečnou chvíli. I když se pozvání týká mládeže od 16 do 30 let, neznamená to, že by nebyli vítáni všichni jakéhokoli věku. Setkání, jehož hlavními tématy jsou evangelium, smíření, pokoj, dialog a vzájemné sdílení, je otevřené pro každého.

Francouzský reformovaný sbor v Basileji bude jedním z hostitelů. V kostele sv. Leonarda se budou konat bohoslužby 31. prosince a účastníci setkání Taizé

zde také spolu s mládeží ze sboru oslaví předvečer Nového roku. Reformovaný sbor zajišťuje rovněž ubytování v rodinách, vydaly se informační letáčky a pro bližší informace je k dispozici internetová adresa.

(Převzato z článku v zářijovém čísle sborového časopisu Francouzské reformované církve v Basileji.)

Ludmila Marková

Ekumenická bohoslužba u Jakuba

Ekumenická bohoslužba v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů se bude konat v kostele sv. Jakuba v úterý 23. ledna 2018 v 19:00.

Kavárnička Brno I

- 3.1. Bratr Jan Franců: promítání fotografií z cest
- 10.1. Sestra Růžena Medková: o historii vzniku některých duchovních písní
- 17.1. Pel-mel
- 24.1. Vystoupení studentů konzervatoře
- 31.1. Sestra Marie Melicharová zve do teplých krajín

PŘÁVĚ JSEM DOČETLA

Jean Vanier: Otázky, na kterých v životě záleží

Ježíš posílá své učedníky do světa. Když k nim a k zástupům mluví o lásce, je to spíš výzva ke společenství než k individualismu; je to spíš apel ke konkrétním činům, který by neměl skončit jen u „filosofování“. Jenomže jsou Ježíšovy nároky v našem světě vůbec uskutečnitelné? Jak si máme poradit s láskou k bližnímu, natož s láskou k nepřátelům? A co utrpení mnohých, kterým neumíme pomáhat? Anebo se budeme tvářit, že to tak Pán Ježíš třeba nemyslel?

Kanadský katolický teolog, profesor filosofie a nositel Templetonovy ceny (2015) Jean Vanier bere naše povolání do světa a k lásce vážně ve svém životě i ve své knize „Otázky, na kterých v životě záleží.“ Biblické výzvy považuje za pravdivé a inspirativní impulsy k dobrému životu a k proměnám ve světě.

Sám Vanier je zakladatelem komunit „Archa“, které se dnes po celém světě starají o lidi s mentálním postižením, a zacházení s lidskou slabostí, zranitelností a blízkostí je i častým tématem uvedené knihy. Autor si klade zásadní otázky týkající se rozdělení ve společnosti, způsobů, jakými se vyrovnáváme se zlem, proč jsme tady, jak můžeme pomáhat, nebo jak si poradit s trápením a smrtí. V krátkých kapitolách se opírá o biblické texty, ale

přítom zůstává blízko naší realitě, nepíše ani jen filosofický koncept, ale ani prvoplánovou příručku, nýbrž srozumitelně a přístupně na konkrétních případech ze své vlastní zkušenosti ukazuje, jak je možné otevírat se pro druhé lidi a dává nám k tomu své povzbuzení.

Jednou z výchozích myšlenek je poznání, že skutečně žijeme a skutečnost Božího světa nahlížíme pravdivě teprve tehdy, když si připustíme i to, co zažívají lidé kolem nás, třeba i člověk bez domova, nebo lidé s mentálním handicapem, anebo ti, kteří se z frustrace nechávají zlákat extremisty a teroristickými organizacemi. Tehdy teprve nahlížíme a sdílíme společně skutečnost. Dokud nemáme odvahu vidět i takové lidi právě jako lidi s jejich bolestmi i vzácností, dokud se nebudeme umět dívat jeden druhému do očí s pochopením a raději budeme stavět ghetta a chodit po své straně chodníku, abychom nebyli konfrontováni s bolestí nebo jinakostí druhého a nemuseli třeba zodpovědně vystoupit ze svého pohodlí, pak nebudeme žít pravdivě společně ve skutečnosti. Budeme možná sami v bezpečí, ale rozdělení a trápení tím bude trvat. Cesty, jak to změnit, však jsou a stojí za to je hledat. Kvůli sobě, kvůli druhým, kvůli životu a světu. (J.Vanier, Otázky, na kterých v životě záleží, Cesta, 2015, 206 str.)

Jana Hofmanová

DÍKY A PROSBY

Pane náš,

Prosíme tě, ukazuj nám svou cestu.

Prosíme tě, dej nám vidět druhé jako lidi, kteří tě potřebují,
kteří se - tak jako my - bez tebe neobejdou.

Prosíme tě za všechny, kdo ztratili důvod vidět všechno krásné.

Prosíme tě za nás, kteří nechceme vidět problémy kolem sebe.

Pane, dej, ať vidíme, jak můžeme pomoci

- slovem, modlitbou, skutkem.

Tobě předkládáme své tiché přímlyvy za lidi v nouzi.

Amen.

Přímlyvná modlitba zazněla v Blahoslavově domě v neděli 12. listopadu. 2017.

Brno I

Staršovstvo FS ČCE Brno I se na své prosincové schůzi věnovalo převážně obvyklé agendě, připravám nadcházejícího sborového programu v adventu, během vánočních svátků i v průběhu roku 2018 (např. sborové neděle 25. 2.). Vyslechli jsme zprávy z finanční a stavební komise a pověřili je dalším jednáním v souvislosti s přípravou rozpočtu a s rekonstrukcí fary na Pellicově ulici. Z uplynulého programu jsme mimo jiné s vděčností hodnotili odpoledne křesťanské služby, dobročinný jarmark i vaření guláše pro lidi bez domova.

Jana Hofmanová

Brno II

Po zahájení porady se presbyterům představili další žadatelé o členství v našem sboru, a presbyteři měli možnost představit se jim. Po nich se staršovstvu představila představitelka další organizace žádající o pronájem prostor Blahoslavova domu. Vlastní jednání staršovstva pak pokračovalo poděkováním farářů presbyterům za jejich účast při sborové brigádě, Bienále pro Diakonii, pečení perníčků pro návštěvníky vánočních bohoslužeb v sociálních zařízeních a při seniorátním vzdělávání laiků. Zásadní rozhodnutí ve věci rekonstrukce zadních sálů presbyteři odložili na lednovou poradu, rozhodli však o nových žádostech o pronájem sborových prostor.

Martin Horák

Brno - Židenice

Staršovstvo se na své schůzi zabývalo programem ve sboru do Vánoc a po Novém roce. Na úhradu balíčků pro děti bude věnována sbírka z třetí adventní neděle. Oslovíme židenickou katolickou farnost a náboženskou obec CČSH s návrhem uspořádat v lednu opět ekumenickou bohoslužbu. Na 25. únor plánujeme sborový den s hostem Jaroslavem Vokounem. Na 8.-10. červen se připravuje sborový víkend ve Třech studních na Vysočině. Seniorátní výbor schválil dotaci z mikroprojektů na náš projekt nákupu nové kytary, zpěvníků a nástrojů pro děti. Staršovstvo se zabývalo také finanční situací sboru. Na úhradu všech závazků v letošním roce potřebujeme ještě zhruba 100 000 Kč. Pokud ti, kdo loni platili salár převodem na konci roku, zaplatí letos obdobnou částku, podaří se nám všechno uhradit. Právě se dokončuje oprava elektroinstalace v kostele. Oprava topidel v kostele se letos nestihne, protože stejný typ topidel se už nevyrábí a hledá se jiné vhodné řešení. Staršovstvo obnovilo fond pomoci sociálně potřebným.

Radka Včelná

Brno I

Po - Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 8.1.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 modlitební setkání

19:00 příprava NŠ

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 10., 24.1.

15:00 kavárnička

17:00 konfirmandi

18:00 mládež

18:00 kurs Beta

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 4., 18.1.

17:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Sobota:

9:30 DD Kocánka 6., 20.1.

9:00 nedělní škola

10:00 setkání v Blahosl. domě

Brno II

Po - Pá 8:30-11:30

Pondělí:

8:30 Dvojka - dětský klub

18:30 staršovstvo 8.1.

Úterý:

8:30 Dvojka - dětský klub

17:00 biblická hod. Těšnov 16., 30.1.

18:00 příprava NŠ 9.1.

19:00 střední generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 3., 17., 31.1.

14:00 biblická hodina Kocánka 10., 24.1.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba NN 25.1.

9:30 Materský klub 11., 21.1.

14:30 odpolední káva 4., 18.1.

16:00 vyučování dětí, konfirmační příprava

17:30 mládež II.

17:30 mládež II.

Pátek:

8:30 Dvojka - dětský klub

9:30 DD Kocánka 6., 20.1.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setkání v Blahosl. domě

Brno - Husovice

Úterý:

17:15 mládež

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 11.1.

Pátek:

16:00 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 14.1.

Brno - Židenice

Pondělí:

16:30 děti Blansko

17:30 konfirmandi Blansko

19:00 bibl.hod.Blansko

(vše 11.12.)

18:30 staršovstvo (4.12.)

Úterý:

15:30 děti

16:40 konfirmandi

19:00 Modlitby a zpěvy z Taizé 12.11.

19:19 DŽES (5. a 19.12.)

Středa:

17:30 mládež

19:00 biblická hodina

Čtvrtek

14:00 děti

Pátek

19:00 střední generace (22.12.)

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:18 pěv. sbor ChrapoT

Brno I**Brno II****Brno - Husovice****Brno - Židenice**

1.1.**Nový rok**

ČK 10:00 Jana Hofmanová, VP

BD Martin Horák, VP
Tiš Saša Jacobea, VP

Hu Štěpán Hájek, VP

Žd Josef Suchý, VP
Bl Josef Suchý, VP**7.1.****1. neděle po Zjevení Páně**BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber
zpíivá Cantate Domino
Rch Jiří GruberBD Iva Květonová
Tiš Martin HorákHu Štěpán Hájek
*rodinné*Žd Radka Včelná, VP
Bl Radka Včelná, VP**14.1.****2. neděle po Zjevení Páně**BK Jana Hofmanová
ČK Jana HofmanováBD Martin Horák, *křest*
Tiš Saša Jacobea

Hu Štěpán Hájek

Žd Radka Včelná
Bl Radka Včelná**21.1.****3. neděle po Zjevení Páně**BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber
Rch Jiří GruberBD Saša Jacobea
Tiš Iva Květonová

Hu Štěpán Hájek

Žd Radka Včelná
Bl Radka Včelná**28.1.****neděle Septuagesimae**BK Jaroslav Vítek
ČK Jaroslav VítekBD Martin Horák, *křest*
Tiš Saša Jacobea

Hu Štěpán Hájek

Žd Radka Včelná
Bl kazatel CB**4.2.****neděle Sexagesimae**BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová
Rch Jana HofmanováBD Saša Jacobea
Tiš Martin Horák

Hu Vladimír Zikmund

Žd Radka Včelná, VP
Bl Radka Včelná, VP

BK: Bežemský kostel v 8:30

ČK: Cervený kostel v 10:00

Opi: sálí Opletalova 10:00

Rch: Rychmanov v 14:15

BD: Blahoslavův dům v 9:00

Tiš: Tišnov v 10:30

Hu: Netušilova 26 v 9:00

Ma: Maloměřice, Borky 7

DDS v 10:30

Žd: Židenice v 9:00

Bl: Blansko v 14:00

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

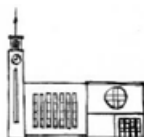
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovících

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, farářka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Lenka Svobodová

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Renata Michálková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2018 (XX). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.